

Til § 38.

37) Paragrafen udgaar, og i Stedet derfor sættes som §§ 25 og 26 Følgende:

§ 25.

Strafbar Ufred paa naturligt Værn (§ 1) og Bestadigelse af private eller offentlige Diger anses efter den gjældende Lovgivning; hvorhos den Skyldige er pligtig at erstatte al den ved hans Handling bewirkede Skade. Om Ufred af Dyr paa Diger med Tilbehør gjælde Forskrifterne i Lov 25de Marts 1872 om Mark- og Væfred; Dige-fogder og de, hvem Tilsynet med private Fællediger er overdraget, have samme Optagelsesret som Sandsflugtsbetjentene ifølge Lovens § 3, sidste Stykke.

§ 26.

De i § 14 ommeldte Bøder dikteres af Dige-kommissionen. Overtredelser af de af Ministeren

i Genhold til § 22 givne Forskrifter forfølges som offentlige Politisager. Bøder efter denne Lov tilfalde vedkommende Politikasse, i Kjøbenhavn Kommunens Kasse.

Til § 39 (ny § 27).

38) Paragrafen affattes saaledes:

„Denne Lov gjælder ikke for Færøerne og finder ikke Anvendelse paa de ved Loven 29de Marts 1867, § 1, Sandsflugtsbestyrelsen underlagte Strækninger af Syllands Vestkyst (jfr. § 1)“.

39) Lovforslagets Titel forandres til:

„Lov om Fredning af naturlige Værn og Anlæg af Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet“.

Berg.

Breinholt.

Gaffner,
Formand.Riær,
Ordfører.

Larsen.

Madvig.

Mogensen.

Skytte.

Thygeson (fraværende).